ואתני עלה איהו נמי עבד חד כיסא ואתני עלה רב אשי אמר אנא אתנויי נמי לא צריכנא דכל דקא אתי אדעתא דידי אתי ולמאן דבעינא יהיבנא ליה הנהו (א) בי תרי טבחי דעבדי עניינא בהדי הדדי דכל מאן דעביד ביומא דחבריה נקרעוה למשכיה אזל חד מנייהו עבד ביומא דחבריה קרעו למשכיה אתו לקמיה דרבא חייבינהו רבא לשלומי איתיביה רב יימר בר שלמיא לרבא ולהסיע על קיצתם לא אהדר ליה רבא אמר רב פפא שפיר עבד דלא אהדר ליה מידי [א]ה"מ היכא דליכא אדם חשוב אבל היכא דאיכא אדם חשוב לאו כל כמינייהו דמתנו ת"ר [ב]אין מחשבין בצדקה עם גבאי צדקה ולא בהקדש עם הגזברין ואע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר [1]ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעושי המלאכה כי באמונה הם עושים א"ר אלעזר אע"פ שיש לו לאדם גזבר נאמן בתוך ביתו יצור וימנה שנאמר [2]ויצורו וימנו אמר רב הונא בודקין למזונות ואין בודקין לכסות (ב)אי בעית אימא קרא ואי בעית אימא סברא אב"א סברא האי קא מבזי והאי לא קא מבזי אי בעית אימא קרא [3]הלא [ג]פרוש לרעב לחמך בשי"ן כתיב פרוש והדר הב ליה והתם כתיב [3]כי תראה ערום וכסיתו כי תראה לאלתר ורב יהודה אמר [ד]בודקין לכסות ואין בודקין למזונות אי בעית אימא סברא ואי בעית אימא קרא אי בעית אימא סברא האי קמצערא ליה והאי לא קמצערא ליה אי בעית אימא קרא הכא כתיב הלא פרוס לרעב לחמך פרוס לאלתר וכדקרינן והתם כתיב כי תראה ערום וכסיתו כשיראה לך תניא כוותיה דרב יהודה אמר כסוני בודקין אחריו פרנסוני אין בודקין [ה]תנן התם [ו]אין פוחתין לעני העובר ממקום למקום מככר בפונדיון מארבע סאין בסלע לן נותנין לו פרנסת לינה מאי פרנסת לינה אמר רב פפא [ז]פוריא ובי סדיא שבת נותנין לו מזון שלש סעודות תנא [ח]אם היה מחזיר על הפתחים אין נזקקין לו ההוא עניא דהוה מחזיר על הפתחים דאתא לקמיה דרב פפא לא מזדקיק ליה א"ל רב סמא בריה דרב ייבא לרב פפא אי מר לא מזדקיק ליה אינש אחרינא לא מזדקיק ליה לימות (ב) ליה והא תניא אם היה עני המחזיר על הפתחים אין נזקקין לו א"ל [ט]אין נזקקין לו למתנה מרובה אבל נזקקין לו למתנה מועטת אמר רב אסי [י]לעולם אל ימנע אדם עצמו [מלתת] שלישית השקל בשנה שנא' [4]והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישית השקל בשנה לעבודת בית אלהינו ואמר רב אסי שקולה צדקה כנגד כל המצות שנאמר והעמדנו עלינו מצות וגו' מצוה אין כתיב כאן אלא מצות (סימן גדול מקדש משה) א"ר אלעזר [כ]גדול המעשה יותר מן העושה שנאמר [5]והיה מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח עד עולם זכה הלא פרוש לרעב לחמך לא זכה ועניים מרודים תביא בית אמר להו רבא לבני מחוזא במטותא מנייכו עושו בהדי הדדי כי היכי דליהוי לכו שלמא במלכותא וא"ר אלעזר בזמן שבהמ"ק קיים אדם שוקל שקלו ומתכפר לו עכשיו שאין בהמ"ק קיים אם עושין צדקה מוטב ואם לאו באין עובדי כוכבים ונוטלין בזרוע [ל]ואעפ"כ נחשב להן לצדקה שנא' [6]ונוגשיך צדקה אמר רבא האי מילתא אישתעי לי עולא

משגש

ואתני. מתנה עם הצבור לחלקם לכל הבא: **דכל דאתי.** לתת מעות לקופה: **עניינא.** תנאי: **למשכיה.** עור הבהמה: **לאו כל כמינייהו דמתנו.** אלא בפניו: **אין מחשבין.** לומר היכן נתתם מעות שגביתם: **שאין ראיה לדבר.** דלא בגבאי צדקה כתיב אלא בגיזברי הקדש הנותנים (ג) לבם לעושי המלאכה שהפועלים מרובין למלאכות הרבה לגודרין ולחוצבי האבן לכתפים ולחמרים ולקנות עצים ואבני מחצב וא"א לעמוד על החשבון כדאמרינן בעלמא (שבועות דף מה.) בעל הבית טרוד בפועליו הוא ואינשי: **יצור וימנה.** הכסף שהוא מוסר בידו ואע"פ שאינו בא עמו לחשבון לאחר מכאן יצור וימנה שנאמר ויצורו וימנו וגו' והדר ונתנו את הכסף המתוכן המנוי על ידי עושי המלאכה וגו': **בודקין למזונות.** אם בא עני ואמר פרנסוני בודקין שלא יהיה רמאי: **ואין בודקין לכסות.** בא ערום ואמר כסוני לוקחין כסות מיד: **פרוש.** דרוש וחקור תחלה: **לכשיראה לך.** שאינו רמאי: **מככר בפונדיון.** ככר הלקוח בפונדיון כשלוקחין ארבע סאין חטין בסלע ומגיע לפונדיון חצי קב שהסלע מ"ח פונדיונין וארבע סאין מ"ח חצאי קבין והחנוני שהוא טוחן ואופה ומוכר בשוק משתכר מחצה הרי שנותן ככר של רובע הקב בפונדיון: **לן.** בלילה: **פרנסת לינה.** צרכי לינה: **בי סדיא.** כר לתת מראשותיו: **אין נזקקין לו.** לתת מעות מן הקופה אחרי שלמד לחזר על הפתחים דיו בכך: **ולא אזדקיק ליה.** אפי' (ו) לפרנסה: **מעשה הצדקה.** טורח המעשים את חבריהם מדלא כתיב והיתה הצדקה שלום: **זכה.** למזל טוב: **עניים מרודים.** זו ממשלת רומי ז) שצועקת תמיד הבו הבו שאנו צריכין: **מרודים.** קונפליינ"ט בלע"ז כמו אריד בשיחי (תהלים נה): **עולא משגש ארחתיה דאימיה.** לרב ששת קרו ליה הכי עולל המשגש דרכי אמו שגרס (ד) להטותה מדרך שאר נשים כדלקמן:

משגש

ואע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר. ראיה גמורה אינה דשאני התם שהיו צדיקים גמורים: **אין פוחתין לעני העובר ממקום למקום מככר בפונדיון כו'.** הככר עולה ששה ביצים דלא מהן מחצה לחנווני והוא מזון שתי סעודות כדתניא בפרק כיצד משתתפין (עירובין דף פב:) וקשה לר"י דבפרק כל כתבי (שבת דף קיח. ושם) משמע שהוא רגילות דאיכא סעודה בהדיה דקאמר התם דכי אזיל מלווינא ליה סעודה בהדיה דכי אזיל לאו בריקן אזיל וא"כ למה נותנין לו שתי סעודות די לו בסעודה אחת ההיא סעודה דאיכא בהדיה יאכל מיד וסעודה שנותנין לו עכשיו יוליכנו עמו ונראה לר"י דאין מחלקין תמחוי בלילה לפי שאינן יכולין להבחין למי נתנו ולמי לא נתנו וכן משמע מדקאמר לן נותנים לו פרנסת לינה ומפרש דהיינו פוריא ובי סדיא אבל ככר אין נותנין לו ולכך נותנין לו ב' סעודות שיאכל אחת בלילה ואחת למחר (ה) דכי אזיל לאו בריקן אזיל וטעמא דבעינן שלא ילך ריקם דאינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו ולא יהא רעב כל כך אבל אין לפרש דהטעם שמא לא יגיע בין היהודים ויהא לו מה לאכול דאי חיישינן להכי היה ליתן לו שלש סעודות כי גם בלילה לא יתנו אף כשיגיע בין היהודים שאין מחלקין תמחוי בלילה ואין לומר דלעולם מחלקין ולכך נותנין שתים דחיישינן שמא לא יגיע בין היהודים שתי פעמים אי נמי לא חיישינן אלא לפעם אחת והשניה נותנין לו כדי שיהא לו פת בסלו דאם כן היכי קאמר התם דמלוינן ליה סעודה אחת בהדיה ואם יש לחוש שמא לא יגיע בין היהודים היה לו ליתן שתים לכך נראה כדפרישית: **שבת** נותנין לו מזון שלש סעודות. פירוש בשבת בצהרים (ו) אותן שתי סעודות שנתן לו אתמול בערב שבת אכל ליל שבת ושבת שחרית ושלש סעודות שנותנים לו בשבת יאכל אחת בשבת בסעודה שלישית ואחת למוצאי שבת ושלישית יאכל לו למחר בדרך שלא ילך ריקם ואין להאריך וקשה לרשב"א הא דתנן במסכת פאה (פ"ח מ"ז) ומייתי לה בפרק כל כתבי (שבת דף קיח. ושם) מי שיש לו מזון שתי סעודות בביתו לא יטול מן התמחוי ומאי הא אחד יאכל מיד ואחד בלילה וא"כ כי אזיל ריקם אזיל וצריך לפרש דמזון שתי סעודות דקאמר היינו בלא אותה שיש לו לאכול מיד וא"ת שבת אמאי נותנין לו שלש סעודות והא הך מתני' ר"ע היא דקתני רישא כל מי שיש לו מזון י"ד סעודות לא יטול מן הקופה ופריך בפרק כל כתבי הקדש (שם) מני אי רבנן תמיסר הויין אי רבי חדקא שיתסר הויין ומשני הא מני ר"ע היא דאמר עשה שבתך חול ונראה לרשב"א דבשביל סעודת שבת אין לו להתחיל וליטול אבל בשבכר צריך ליטול נוטל גם כדי לסעודת שבת: **לא אזדקיק ליה.** רב פפא גבאי היה ולא נתן לו מן הקופה כדתניא אין נותנין לו מן הקופה כיון שמחזר על הפתחים וא"ל רב סמא אי מר לא אזדקיק ליה לתת לו מן הקופה (ז) היינו כדי סעודה כ"ש שגם אחרים לא יתנו לו ומסיק הא דתניא אין נזקקין לו מן הקופה היינו כדי סעודה אבל דבר מועט יתנו לו: **שנאמר** והעמדנו עלינו מצות. ואע"ג דהאי קרא גבי בית אלהינו כתיב דהיינו בדק הבית כ"ש לצדקה:

מנין

מסורת הש"ס

א) [ברכות ד: וש"נ], ב) בכל הספרים מדוייקים כתיב פרוס ולכאורה היא פליאה וצריך ליישב ע"פ מ"ש תוס' שבת נה: ד"ה מעבירים כתיב ועיין במהרש"א בח"א שעמד על פליאה זו ונכנס לשנות בדוחק בשיטה הגירסא קצת אלא במקומו ד"ה הלא פרוס בשי"ן כתיב, ג) פאה פ"ח מ"ז שבת קיח., ד) [תוספ' פאה פ"ד], ה) נ"א אמר מר עוקבא כו', ו) פ"א לפריסה. רש"ל, ז) בש"א: זו הרשות.

תורה אור השלם

1 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: מלכים ב יב טז

2 ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יי: מלכים ב יב יא

3 הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: ישעיהו נח ז

4 והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: נחמיה י לג

5 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם: ישעיהו לב יז

6 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה: ישעיהו ס יז

הגהות הב"ח

(א) גמ' הנהו טבחי כצ"ל ותיבת בי תרי נמחק: (ב) שם לימות אמר ליה והא תניא אם היה: (ג) רש"י ד"ה שאין ראיה וכו' הנותנים לעושי המלאכה כצ"ל ותיבת לבם נמחק: (ד) ד"ה עולא וכו' שגרס לה להטות וכו' נשים להתחבות כדלקמן: (ה) תוס' ד"ה אין פוחתין וכו' ואחת למחר כשילך דכי אזיל לאו: (ו) ד"ה שבת וכו' בצהרים כי אותן: (ז) ד"ה לא וכו' לתת לו מן הקופה כ"ש שגם אחרים כצ"ל ותיבות היינו כדי סעודה נמחק:

מוסף רש"י

לעני העובר ממקום למקום. שאינו לן בעיר אלא (שבת קיח.). מככר. הלקוח, בפונדיון מארבע סאין בסלע. כשהשער ד' סאין בסלע, והפונדיון אחד מ"ח בדינר, דהוא אחד ממ"ח בסלע, ושיערו לו חכמים ככר זו לשתי סעודות ויום ולילה (שם).

עין משפט נר מצוה

עט א מיי' פ"ד מהל' מכירה הלכה יא סמג לאוין קע טוש"ע ח"מ סי' רלא סעיף כח וטוש"ע יו"ד סי' רנו סעיף ד:

פ ב מיי' פ"ט מהלכות מתנות עניים הל' יא סמג עשין קסב טוש"ע יו"ד סי' רנו סעיף ג:

פא ג מיי' שם פ"ז הל' ו סמג שם טוש"ע יו"ד סי' רנא סעיף י:

פב ד ה מיי' שם הל' ח סמג שם טוש"ע יו"ד סי' רנ סעיף ד:

פג ו מיי' שם הל' ז טוש"ע שם סעיף ג:

פד ז מיי' שם הל' ה סמג שם טוש"ע יו"ד סי' רמט סעיף ג:

פה ח מיי' שם פ"י הל' ו סמג עשין קסב טוש"ע שם סעיף ה:

לעוי רש"י

קונפליינ"ט. יללה.

רבינו גרשום

ואתני. אם יצטרכו לעניי העיר שיהיו לעניי העיר ואם לאו שיותירו על עניי העיר שיהיו לעניי כל אדם: דכל דאתי למיתן צדקה אדעתא דידי אתיא. כל מי שנותן לי על דעת כן נותן לי שאני אתנן לכל עני שארצה משום דרב אשי היה אדם גדול והיה יודע מה הוא עושה: [הנהו בי תרי טבחין]. התנו ביניהן שכל א' מהן ישחוט ביומו: קרעוה למשכיה. דחיותא: וחייביה רבא לשלם. דמי העור שקרע: ולהסיע על קיצתן. והלא רשאין לקנוס כל מי שעבר על תנאן: הני מילי. דיכולין להתנות ולהסיע על קיצתן: היכא דליכא אדם חשוב. להתנות לפניו: אבל אי איכא אדם חשוב. ולא אתנו קמיה לאו תנאיהו תנאה ואיכא דאמר היכא דליכא אדם חשוב עביד אינש דינא לנפשיה אבל אי איכא אדם חשוב נקיט ליה בדינא קמיה: אין מחשבין בצדקה עם הגבאין. מה גבו ומה נתנו דאין צריך לחשדן: אע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר. גבי גבאי צדקה זכר לדבר ממקדש שנא' (מ"ב כב) אך לא יחשב וגו' אבל גבי גזברין של הקדש הוי ראיה גמורה: יצור. בעה"ב בקשר ובחותם וימנה דכתיב ויצורו וימנו כלומר אע"ג דהגזברין היו נאמנין אף על פי כן הגזברין עצמן היו צרין ומונין: בודקין למזונות. שאם אמר עני תנו לי מזונות בודקין אחריו קודם שיתנו לו אם רמאי הוא שאין צריך אם לאו: ואין בודקין לכסות. שאם בא עני ערום ואמר כסוני אין בודקין אחריו אלא נותנין מיד: פרוש כתיב. כלומר צריך אתה לידע בפירוש אם צריך ואם לאו: (פריש) [פרוס]. לאלתר (פריש) [פרוס] הלחם ותן לו: לכשיראה לך. שהוא צריך כשתבדוק אחריו: העובר ממקום למקום. שאין לן אלא דרך עברה עובר: ככר בפונדיון. ככר שקונין פונדיון כשנותנין ד' סאין בסלע דהוי ככר של חצי קב כיצד בסלע הם מ"ח פונדיונות דסלע ד' דינר ודינר שש מעות ומעה ב' פונדיונות נמצא מ"ח פונדיונות בסלע וכיצד הוי חצי קב בפונדיון דחצי קב אחד ממ"ח בד' [סאין] דסאה ו' קבים נמצא כ"ד קבין שהם מ"ח חצאי קבין בסלע שהוא מ"ח פונדיונות ושיעורו חכמים דבהם אית ליה ב' סעודות א' לכאן וא' קודם שיגיע לישוב: פוריא ובי סדיא. כר וכסת: אין נזקקין לתת לו מכיס של צדקה. דהואיל ומחזר על הפתח הכל נותנין לו וא"צ ליטול מכיס של צדקה: משליש שקל. בצדקה: לעבודת אלהינו. דהיינו צדקה: מצות. הרבה משמע: א) ועבודת [הצדקה] מעשה הוא: עכשיו באין וכו'. ודאי יתן או לעובדי כוכבים או לצדקה. אם זכה הלא פרוש לרעב שיתנהו לעניים אם לא זכה ליתנהו לעניים אעפ"כ יתן לעובדי כוכבים בשביל שהיה חייב לעניים. באים [עניים] מרודים כלומר עובדי כוכבים הרודים לביתו ותשלוהו בורוע: ונוגשיך צדקה. מה שתתן לנוגשיך: עולא. עלם אחד כמו עול [ימים] לא היה שמו עולא אלא (אחד בלי) [אחרי]:

א) [רבינו מפרש דגדול המעשה נלמד מסיפא דקרא דכתיב ועבודת הצדקה וגו' ודלא כפירש"י]: